Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.01.2009, sen. zn. 29 NSČR 4/2009, ECLI:CZ:NS:2009:29.NSCR.4.2009.1

Číslo: 103/2009

Právní věta: Dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení insolvenčního soudu o tom, zda potvrdí usnesení schůze věřitelů o ustanovení insolvenčního správce (§ 29 insolvenčního zákona), není přípustné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 27.01.2009

Spisová značka: 29 NSCR 4/2009

Číslo rozhodnutí: 103

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání, Insolvenční správce, Přípustnost dovolání, Úpadek

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K odvolání věřitelů 1) ATROXSTAV, s. r. o., 2) MMB CZ, s. r. o., 3) 3 V INTERNATIONAL CO. LTD. a 4) ASSENT CONSULTING PARTNERS, a. s., V r c h n í s o u d v Praze usnesením ze dne 7. 11. 2008 potvrdil usnesení M ě s t s k é h o s o u d u v Praze ze dne 6. 8. 2008 v bodu II. výroku (o tom, že novým insolvenčním správcem se neustanovuje M. E.).

Proti usnesení odvolacího soudu podal dovolání věřitel 3 V INTERNATIONAL CO. LTD., opíraje přípustnost dovolání o § 238a odst. 1 písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 237 odst. 1 písm. c) odst. 3 o. s. ř., uplatňuje dovolací důvod uvedený v § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. (jímž lze namítat, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci) a požaduje, aby Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

N e j v y š š í s o u d dovolání odmítl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Dovolání v této věci není přípustné.

Rozhodovací praxe dovolacího soudu ve věcech podle zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, je ustálena v tom, že dovolání proti usnesení, kterým odvolací soud potvrdil usnesení, jímž

soud prvního stupně zprostil správce konkursní podstaty výkonu funkce, a ustanovil nového správce konkursní podstaty, není přípustné (srov. mutatis mutandis usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod číslem 52/2003 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dále usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2002, sp. zn. 29 Odo 719/2002, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 1, ročník 2003, pod číslem 11 nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 9. 2003, sp. zn. 29 Odo 586/2003, uveřejněné v témže časopise v čísle 9 téhož ročníku, pod číslem 155).

Možnost založit přípustnost dovolání podle § 238a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 237 odst. 1 písm. c), odst. 3 o. s. ř. (ve znění účinném do 31. 12. 2007) byla podle argumentace obsažené v označených rozhodnutích vyloučena proto, že takové usnesení není usnesením „ve věci samé".

Ani v poměrech zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, přitom Nejvyšší soud neshledává důvod přehodnotit závěr, že rozhodnutí soudu o tom, zda správce dlužníkova majetku ve své funkci skončí, nebo o tom, zda určitá osoba má být tímto správcem ustanovena, není rozhodnutím „ve věci samé".

K usnesením „ve věci samé" přitom nepatří nejen usnesení o ustanovení insolvenčního správce (§ 25 insolvenčního zákona), usnesení o odvolání insolvenčního správce (§ 31 insolvenčního zákona) nebo usnesení o tom, že se insolvenční správce zprošťuje funkce (§ 32 insolvenčního zákona); totéž platí pro usnesení, jímž insolvenční soud rozhoduje podle § 29 odst. 2 insolvenčního zákona o tom, zda potvrdí usnesení schůze věřitelů o ustanovení insolvenčního správce, přijaté podle § 29 odst. 1 insolvenčního zákona.

Jelikož dovolání není přípustné ani podle jiných (než dovolatelem označených) ustanovení občanského soudního řádu (ve znění účinném od 1. 1. 2008), Nejvyšší soud je odmítl podle § 243b odst. 5, věty první, a § 218 písm. c) o. s. ř.

Na tento závěr nemá žádný vliv ani to, že odvolací soud dovolatele nesprávně poučil, že dovolání připuštěno být může (srov. též usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod číslem 51/2003 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, mutatis mutandis i usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod číslem 73/2001 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek a dále nález Ústavního soudu ze dne 2. 12. 2008, sp. zn. II. ÚS 323/07, jenž je veřejnosti k dispozici na webových stránkách Ústavního soudu).